1855. TWEE EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 87.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

uitgave dezer COURANT geschiedt Woensdag en Zaturdag. De is per *drie maanden* te Assen ƒ 1.85, Assen franco per post ƒ 2,00.

WOENSDAG 31 OCTOBER.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **ƒ 1.00** en voor elken regel meer **15** cent, behalve 35 cent zegelregt.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN,

29 OCT.

ins Gortschakoff heeft verklaard, dat hij de Krim niet erlaten, dan voor overmagt — dat hij die landstreek erdedigen tegen de indringers.

dat een besluit, hoofdzakelijk door wanhoop voorgeeven — een besluit, 't welk eigenlijk zegt: „ik zal ude, in mijne vaart medeslepen, wie en wat ik kan!! s het genomen met hoop, met eenige zekerheid, met zekerheid op een goeden uitslag? Gelooft Gortscha-, dat hij zijn vijand in de zeer sterke positie door hem nomen, kan afwachten. Meent hij welligt spoedig te nen aanvallen?

e tijd zal het leeren, maar zeker is het toch nu, dat tschakoff niet op behendige wijze uit de Krim tracht omen — dat hij geene kunstmatige vlugt beoogt.

e geallieerden hebben gedurende twee dagen eene landartsche beweging gemaakt, dat is van het zeer door hen sterkte Eupatoria naar de hoogten van Mackenzie, waar tschakoff's hoofdmagt staat. 't Was welligt eene groote kenning, althans hunne magt was op 24 jl. weder in en evengenoemde sterkte bijeen. Overigens beginnen zij ook den naderenden winter te denken, zooals blijkt uit het igten van barakken in de vlakten van Baïdar, terwijl in de hoogten onderaardsche verblijven gereed maken.

Uit de bewegingen, die de geallieerden nu en dan ma- is niet juist op te maken, wat het eigenlijke doel is den herfst-veldtogt. Dat Pélissier zeer gaarne Gortakoff tot een beslissend gevecht zou uitlokken, is ook niet blindelings te gelooven. De Keizer, die nu het logs-tooneel meer nabij is, zal gewis nieuwe veerkracht het werk der verdediging of aanval bijzetten. Hij heeft lang te Nicolaief vertoefd en zou naar Elisabethgrad vertrokken, eene plaats, die meer noordelijk ligt, doch behoeft bevestiging. De grenadiers zijn op het tooneel s oorlogs aangekomen. Een gedeelte zou reeds het leger aar hebben versterkt, terwijl het overige post vatte te rekop, en Luders, een der bekwaamste generaals van sland, bevelhebber van het zuidelijk leger, vereenigde der zijn commando ook de geheele Rijksweer. Van toeven is dus volstrekt geen sprake, en de pardon-trompet erd dus — zooals wij ook wel vermoedden — door vereerde lieden geblazen.

Na den val van Kinburn en de vrijwillige vernieling van tchakoff door de Russen, is in die buurt niets belangrijks beurd. Het schijnt, dat de geallieerden zich bij Kinburn illen vestigen, ten einde vandaar, ter gelegener tijd, op rekop te ageren. Kinburn is, zooals nu blijkt, gruwelijk schoten. Op den eersten dag stond het reeds aan een erschrikkelijk vuur ten doel, en op den tweeden werd dit og vermeerderd door het geschut van 11 stoomfregatten en linieschip van 90 stukken. Al de gebouwen geraakten in rand, en aftrekken kon het zwakke garnizoen van nog een 1500 man niet.

Intusschen heeft men nog altijd regt te vragen: „waarom egen zoo groote overmagt een strijd begonnen, die eindigen moest met eene krijgsgevangenschap?"

In de Oostzee schijnt de zeetogt voor goed geëindigd, doch als wij een zachten winter hadden, zou er nog wel eens de eene of andere aanval kunnen plaats hebben. Er blijft althans eene vrij aanzienlijke magt in die wateren overwinteren.

Te Petersburg en gewis door geheel Rusland, heeft het een zeer smartelijken indruk gemaakt, dat het Russische leger in de Krim zoo werkeloos blijft, Kinburn zoo spoedig werd genomen en Otchakoff met eigen hand werd vernietigd. En inderdaad, hoe men het ook beschouwe, de grootsche gedachte, die men van Rusland's strijdkracht koesterde, bedroog duizenden en duizenden. Zelfs de meest gematigde berekening en verwachting is beschaamd gemaakt. 't Is waar, men blijft steeds beweren, dat Rusland de magt, die men het toeschreef, inderdaad bezit en dat het slechts onbereid was tot den strijd, maar het Westen was op het oogenblik, dat tot de expeditie naar de Krim werd besloten, ook niet gereed, en wat heeft het in weinig tijds geformeerd, gebouwd, getransporteerd, verrigt? Bewonderenswaardig veel! Wie zou hebben durven voorspellen, dat de geallieerden in 1855 bijkans meester zouden zijn van de Krim? Velen hadden hem gewis voor krankzinnig verklaard. Nu verzekeren Russische bladen en Russische brieven, dat in 't voorjaar van 1856 er eene Russische legermagt in 't veld zal verschijnen, waarvan Europa zich slechts een flaauw denkbeeld kan vormen, maar het ontbreekt velen in Europa anders niet aan verbeelding, en 't is zoo gaauw gedaan, zich een leger van een half of een heel millioen manschappen te denken, Een 1 met 6 nullen ziet men spoedig voor zijne oogen staan. Maar op het veld is geheel iets anders dan op het papier! Intusschen, die voorspelling heeft geen langen tijd om vervuld of gelogenstraft te worden. Dat Rusland, met zijne 60 millioen, zich een geducht leger op de been kan brengen, wordt door niemand betwijfeld — maar velen zeggen, en niet geheel zonder reden, dat zij van die geduchte magt in dit jaar weinig hebben gehoord.

Oostenrijk houdt steeds de Vorstendommen bezet, is tamelijk wel met Frankrijk en Engeland als geallieerden, innig bevriend met Frankrijk en—met Rusland? Dat weten weinige menschen, maar de beide Keizers weten het wel, en 't is Metternich ook niet onbekend. De verhouding tusschen Oostenrijk en Rusland behoort tot de groote raadsels van onzen tijd, en hoeveel of er ook wordt afgeluisterd — hoeveel of er zelfs wordt verraden — dat wordt aan geene vreemde pen of bedriegelijke tong toevertrouwd — dat behoort tot de zeer hooge politiek en wordt door de beide Monarchen niet dan aan in 't vuur beproefde diplomaten toevertrouwd, Evenzoo is het met den derde van het klaverblad — de Koning van Pruissen, die neutraal blijft met bepaalde sympathie voor Rusland, en dat Oostenrijk dikwijls en zeer ernstig de les leest over diens Westersch-gezindheid? Is Pruissen hierin waarlijk een vertrouwd cathegiseermeester? En Oostenrijk een ongezeggelijk toehoorder? Dat is de vraag, en velen meenen, dat de rol, zoowel van den eenen als van den anderen, eene gemaakte is.

Dat is eene gewaagde veronderstelling, doch is zij juist, dan moet het toch gezegd worden: „goed gespeeld!"

De Keizer van Oostenrijk heeft thans grooten steun aan de R. Cat. geestelijkheid en vooral aan de ultramontaansche partij, die steeds doet wat zij kan om den Keizer van Frankrijk, wel eens misnoegd over de laauwe vriendschap van Oostenrijk, in het Oostersch geschil, ten gunste van Keizer Frans Jozeff te stemmen, die gaarne Frankrijk, Oostenrijk, (des noods, ja welligt gaarne, zonder Engeland) in een regt hartelijk bondgenootschap zoude zien en, speculerende op de toekomst, de Duitsche keizerskroon wenscht te plaatsen op het hoofd van den jeugdigen Vorst uit het Huis Habsburg. Dan had zij een Roomsch Duitsch koningrijk en stond het Protestantsche Pruissen, verlaten door bijna al de Roomsche Staten van den Duitschen bond, alleen. Dan zou Italie uit Oostenrijk kracht erlangen en niet meer het verre Land zijn, dat thans, in overmoed, wordt bespot of veracht. Dan zou Belgie's aanzien winnen — het echt Roomsche en aan Oostenrijk verwante Belgie.

Alle volken, die de R. Catholieke kerk niet dienen — zoo is in 1850 door een Roomsch profeet, die gewis weinig kan voorzien, doch wel weet wat Rome wenscht — al de volken die de R. Catholieke kerk niet dienen, zullen worden vernederd. Rusland is nommer een, en — dan? Engeland of Pruissen of de Nederlanden? Men denke bij die vraag aan een bondgenootschap tusschen Frankrijk, Oostenrijk, Italie, Spanje, Beijeren, Belgie, en men zegge niet: „onmogelijk!" Dat woord is niet van onzen tijd en het staat vooral niet in een ultramontaansch woordenboek.

Pius IX zal eindelijk moeten overgaan tot eene hervorming van zijn Bestuur. Hij moet wel begrijpen dat het volk, wat het nu vraagt, met de tijd zal nemen en zeer spoedig zal het oogenblik daar zijn, waarop de Kardinalen allen in den predikstoel of in den biechtstoel zullen zitten en niet in een Ministers-stoel, met eene „wereldsche portefeuille" in handen.

De Paus schijnt dit wel niet gaarne te doen, maar de Antonelli's, die thans voor zijn troon staan, zullen toch wel ééns begrijpen, dat men hen daar liever niet ziet.

Hoe het met den kerkelijken twist in Baden is, schijnt thans een raadsel. Men zou haast gelooven, dat er eene soort van wapenstilstand is getroffen, voortgesproten uit het besef van den ouden Aartsbisschop van Freiburg, dat hij wat ver ging. Of zou de bekentenis eene speculatie zijn op de edelmoedigheid of zwakheid der Regering, opdat deze zou zeggen: „ik kan ook wel iets meer toegeven!"

Dit toch weet men: „bij het ultramontanisme is diplomatische kennis erfelijk."

In Engeland en Frankrijk roept men luide oorlog, doch in stilte wenschen velen, zeer velen, vrede. In Engeland mag men hard op wenschen wat men wil, doch in Frankrijk alleen oorlog. Die althans een verstandig woord voor den vrede liet hooren, zou men spoedig beduiden dat hij zijne wijsheid wel voor zich zelven kon houden. Maar in Engeland is toch ook de kreet die 't luidst klinkt: oorlog!

De winter, die op handen is, zal gewis nu en dan anderen raad geven, vooral wanneer 't gebrek komt en de honger naar Rusland's korenschuren wijst, maar de beide Regeringen zullen het mogelijke doen om de ellende te lenigen, totdat de lentezon doorbreekt en de kommer geweken is. Dan zal men weer vechten in de hoop op overwinningen en een goeden oogst en vrede. En als het dan geen vrede wordt? O, die dan leeft, die dan zorgt!

30 OCT.

Volgens de jongste tijdingen uit de Krim, heeft het leger der geallieerden zich op 13 jl. in beweging gesteld, voorzien van levensmiddelen voor den tijd van drie dagen, en zijn weg naar de positien der Russen nemende. De Russen schijnen toen geen beslissend gevecht te hebben willen aangaan, althans zij trokken terug, den weg waarop de vijand hen volgde, zooveel mogelijk onbruikbaar makende.

Zooveel weet men, en de naaste dag kan ons dus belangrijke tijdingen aanbrengen.

Men is te Parijs vol goeden moed over den te verwachten strijd, en gelooft stellig aan eene zegepraal, en zoo zeker is ook het publiek daarvan, dat er zich eene associatie heeft gevormd, die op zich wil nemen, Sebastopol te herbouwen, ten einde daarvan later eene neutrale stad te maken. Inderdaad een vreemd voorstel, maar de geest van associatie maakt zich overal meester van en vestigt zich op de ongeloofelijkste dingen. Verstandig zal het toch in elk geval zijn, om af te wachten of Gortschakoff wezenlijk niet zal kunnen doen, wat hij wenscht, dat is in de Krim blijven, of liever nog, zijn vijand daaruit verjagen. Het Fransche Gouvernement heeft dan ook nog geen concessie verleend, hoe aangenaam het anders voor den Keizer ook moge zijn, dat het vertrouwen des Volks op een goeden uitslag van den grooten strijd zoo groot is. Die echter wat meer vreest, zal ook minder teleurgesteld kunnen worden, en de oorlogskans is als alle dingen op deze onbestendige wereld, zeer wisselziek.

Van twee brieven uit de Krim, dd. 11 en 12 Oct., ontleenen wij het volgende:

Te oordeelen naar de toebereidselen, die in het zuiden van Sebastopol genomen worden, zal het bombardement tegen het noordelijk gedeelte slechts flaauw worden voortgezet; men heeft wel 8 groote belegeringsbatterijen opgerigt, die het Russisch vuur beantwoorden, maar het schijnt niet, dat men het fort Constantijn van de zeezijde zal aanvallen, de Engelsch-Fransche genie houdt zich veeleer bezig met het graven van mijnen onder de nog ongedeerde dokken en vestingwerken, om die des gevorderd te laten springen. Het garnizoen van Sebastopol zal slechts uit eenige duizende manschappen bestaan, Balaclava en Kamiesch zijn nog steeds de drukste wapenplaatsen der geallieerden; hunne verdedigingslinie van Kadikoï naar den berg Sapoun is nog bezet en met kanonnen bewapend; eenige detachementen kamperen aan de Tschernaia; de reserve in de valei van Baïdar en onderhouden de gemeenschap met die detachementen; het eigenlijke operatieleger kampeert tusschen de Tschernaia en de Tchulji.

De maarschalk Pélissier heeft niet minder dan zes weken noodig gehad, om zijn leger aldus te plaatsen: eerst moest men de wegen banen, welke naar de bergvlakte leiden, ten einde er het geschut en den trein heen te voeren. Er bestaan nog geene officieele rapporten omtrent de verkenningen door de geallieerden sedert 12 Sept. tot aan den Boven-Belbek ondernomen. De barakken, tenten en depots, welke zij op die hoogten oprigten, schijnen aan te duiden, dat zij van plan zijn er den winter door te brengen. Hun operatie-corps op de bergvlakte van Chamli telt 18000 Engelschen, 12000 Sardiniërs en 45000 Franschen, over het geheel dus 75000 man. Deze magt is toereikend, om de positie te verdedigen of de Russen te verontrusten, zoo zij zich op Perekop terugtrekken. Maar de geallieerden zijn te zwak, om daar offensief te werk te gaan. Maarschalk Pélissier heeft een groot aantal troepen van de Tschernaia, Kertch, Balaclava, Kamiesch, Varna en Maslak op Eupatoria en Kinburn gedetacheerd.

Maarschalk Canrobert zal naar Zweden gaan, ten einde de toestemming der Regering aldaar te verwerven tot eene overwintering der Fransche vloot in Zweedsche havens. Een moeijelijke eisch van Napoleon III, en het jawoord daarop zal moeijelijk te rijmen zijn met de neutraliteit van Zweden in het Oostersche geschil.

Het Zweedsche volk heeft zich echter, na den val van Sebastopol, zeer Westersch-gezind getoond, en dit baart der Regering, die 't liefst strikt onzijdig wil blijven, veel bekommering. De tegenwoordigheid van Canrobert zal het Volk welligt aanleiding geven tot demonstratien, die zijne vraag kracht bijzetten en zoo wacht Zweden eene zeer onpleizierige visite van een der helden van de Krim.

De Turksche autoriteiten geven zich veel moeite, om het verdrukte Kars bij te springen. De afdeeling derwaarts gezonden, telt 12000 paarden, en die zou haar goed te stade komen, want men weet, dat het vooral gebrek aan ruiterij was, die de mislukte aanval der Russen op 29 jl. niet noodlottiger maakte dan zij werkelijk was. Generaal Williams, die met den Hongaarschen Generaal Ktemy het bevel te Kars voert, zegt in zijn rapport over den bewusten aanval, aan Lord Clarendon gezonden, dat de Russen 2500 aan dooden en evenzooveel aan gekwetsten verloren. Uit al de verschillende rapporten nopens dit gevecht, blijkt het, dat er zeer hevig is gestreden

De Verhevene Porte heeft besloten, de bevolking en de bezetting van Kars een bewijs te geven van hare achting en bewondering voor de moedige verdediging der stad, bestaande vooreerst in een hatti-scherif, door den Sultan geteekend, en waarin ten aanhoore van geheel Turkije gezegd wordt, dat Kars zich verdienstelijk heeft gemaakt jegens het Vaderland;" eene bekende uitdrukking en dikwijls gebezigd in Europa, vooral in Frankrijk, als de revolutiën in haar bloeitijd waren. Men ziet alzoo, dat de Turken wel profiteren van de Westersche beschaving. De zegswijze is nu wel versleten in Europa, maar Turkije behoeft ook niet vooraan te stappen. Als het maar een jaar of tien achter blijft, is het al wel voor een Turk. Verder zal de bevolking van Kars in drie jaren tijds geene belasting betalen, iets dat haar meer aanbrengt, dan het Europeesche compliment van zoo straks, en zij zal zelfs gedurende dien tijd vrij zijn van de conscriptie, en eindelijk zullen er een tal van decoratiën, enz. onder de dapperen worden uitgedeeld.

Waar is het — de stad heeft zich dapper gedragen. Dat de Verhevene Porte nu maar zorg drage voor tijdige hulp, eer Murawief een tweeden storm wage en de bevolking wel eens geen nut of genoegen kon hebben van al de eer, haar toegedacht!

De Paus heeft gevaar geloopen, evenals Mgr. Grimnasi, bisschop van Imola, door de bende van Lazzarini gevangen genomen te worden. Hij ontzegt zich het genoegen den herfst op zijn geliefkoosd kasteel Gandolfo in de haven van Anzio te gaan doorbrengen.

De vorige week echter gelastte hij zijn hofmeester Mgr. Medici d'Otojano alles voor eene reis in gereedheid te brengen, hetgeen ook geschiedde. Maar toen zijne Ministers en kamerheeren in de rijtuigen gezeten waren, sloeg men op zijn bevel den weg naar Ostia in en niet dien naar Castel Gandolfo.

Desniettemin had tusschen het kasteel en de haven van Anzio, in het bosch Nettuno, eene bende post gevat. Wie hen van eene ophanden zijnde reis des Pausen kennis had gegeven, dat weet men niet. Maar hunne teleurstelling was vrij groot, toen zij, bij het aanhouden van twee rijtuigen, bemerkten, dat die Paus noch Kardinalen bevatten. Zij koelden hunne woede aan de postiljons, door hun een duchtig pak slagen toe te dienen.

Men heeft op nieuw karabiniers uitgezonden, om de bandieten magtig te worden, maar deze zullen waarschijnlijk even weinig uitrigten als die, welke twee maanden geleden met hetzelfde doel zich op weg begaven.

Men meent te hebben opgemerkt, dat de bandieten zich van telegrafische seinen bedienden, om elkander te waarschuwen. Dientengevolge heeft men op de hoogten schildwachten met verrekijkers geplaatst, om die seinen te ontdekken, waarvan zij dan mededeeling doen aan de afgezondene troepen, die daarnaar maatregelen nemen, om de roovers te omsingelen. Tot dusverre echter heeft nog niemand de door Mgr. Tolicaldi uitgeloofde premiën gewonnen.

[illegible] Sond [illegible] zijn thans niet zeer [illegible] [illegible] die uit zijn kracht groeit, kan niet goed stil zitten, terwijl men in Europa en Azie zoo twist en vecht en kibbelt, en hij helpt de verwikkelingen verzwaren door de weigering, om in 't volgende jaar den Sondtol te betalen. Hij zoekt — zegt men — een voorwendsel, om met Denemarken in geschil te geraken en dan op Europeesche wijze een pand te nemen, tot securiteit, dat hij zijn zin krijgt. Dat is nu wel niet geheel eerlijk, maar slecht voorgaan doet slecht volgen. Het Westen leeft in Turkije alsof het te huis is — in Athene, of er geen Koning is, en Oostenrijk houdt de Donau-Vorstendommen als borg voor een doel, waartoe het niets doet! Zoo weigert Jonathan de Sondtol, en als Denemarken dien straks eischt en maar een N.-Amerikaansch scheepje aanhoudt, dan komt hij en eigent zich de Deensche West-Indische bezittingen toe, waaraan hij bijzonder veel zin heeft. Wie zal dan de handschoen voor Denemarken opnemen? Zij, die bezig zijn, elders te nemen wat hen voor de hand ligt, maar hun daarom juist nog niet toehoort?

Engeland — zegt men — zou ook gaarne in den Sond tolvrij zijn; maar wie niet? De vraag blijft: wat regt is.

Maar die vraag in onze dagen! Thans geldt alleen dit: wie is de sterkste?

Inderdaad ongelukkig voor die regt heeft, maar zwak is.

Intusschen — 't kan verkeeren. Overmoed speelde nooit lang zijne rol. Er is Een die zegt: „Tot hiertoe en niet verder!"

31 Oct.

Canroberts lastbrief naar Stokholm luidt niet alleen, zegt men, om permissie tot overwintering voor een gedeelte der Oostzee-vloot te vragen, maar bepaald, om Zweden tot het Westersch verbond over te halen; als lokaas neemt hij het grootkruis van het legioen van eer mede.

Naauwelijks kan de Czaar de zending van Canrobert vernomen hebben, of men meldt, dat ook hij een gezant naar Koning Oscar wil afzenden, om, zoo mogelijk, te verhinderen, dat deze Westersch opgaat. Zou deze gezant ook ridderordes mede krijgen?

De *Times* zegt stellig, dat generaal Codrington den generaal Simpson in de Krim zal vervangen.

Op het eiland Sicilië vermindert de cholera, doch de gisting der gemoederen duurt voort en te Catania is een oproer uitgebarsten. De bevolking wilde de brandewijnfabrieken in brand steken, daar zij aan deze de uitbreiding der ziekte toeschrijft. De troepen waren genoodzaakt vuur te geven op de muitelingen, en daarna werd de rust hersteld.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

In den avond van den 11 Augustus jl. ontmoette eene stalmeid, *Helena Jansen* genaamd, van eene boerenhoeve naar het gesticht Ommerschans terugkeerende, achter den tuin des predikants den bedelaars-kolonist *van Dam*, die haar een aan haar geschonken knipmes terugvroeg. Zij weigerde bij herhaling aan dit verzoek te voldoen, booze inzigten vreezende en dit uitdrukkende door te zeggen: „Gij hebt gezegd mij daarmede te willen vermoorden;" waarop *van Dam* haar eerst een hevigen stoot gaf, die haar in eene drooge sloot deed vallen, en haar toen, met een scherp broodmes gewapend, verscheidene zware wonden toebragt. Een persoon, die *Helena Jansen* vergezelde, had geen moed, om haar hulp toe te brengen, maar hief een geschreeuw om hulp aan; dat, ondersteund door een gejammer van den gekwetste, gehoord werd door de beide vrouwelijke dienstboden van den predikant. Deze beide vrouwen schoten nu onmiddelijk toe en zagen, hoe de boosdoener aan zijn slagtoffer herhaalde verwondingen toebragt. Op het oogenblik, dat hij de hand ophief om haar van het leven te berooven, viel *Antje Molenbroek*, de oudste der beide dienstboden, op den moordenaar aan, wierp hem op den grond en gaf hem een schop tegen den elleboog, waardoor het mes uit zijne hand vloog, dat zij daarop gezwind opraapte en aan den anderen kant van de sloot wierp. Dadelijk na het verrigten dezer onverschrokkene daad schoten de veldwachters toe en namen den moordenaar in hechtenis, terwijl zijn slagtoffer, zwaar gekwetst, doch door de tijdige tusschenkomst van deze dienstbode in het leven behouden, naar het gasthuis werd overgebragt. Ter erkenning van dit moedig gedrag, waardoor een moordaanslag is verijdeld, heeft het Z. Maj. den Koning behaagd, bij besluit van 10 October jl., no. 93, aan *Antje Molenbroek* eene gratificatie van vijf en twintig gulden toe te kennen.

— Z. K. H. de Prins *van Oranje*, vergezeld van H.D. gouverneur jhr. *Casembroot*, is den 26 Oct. j.l. ten 6½ ure van HD. zeereis in goeden welstand in de residentie teruggekeerd.

— Men wil dat er ernstig sprake is van de benoeming van den luit.-generaal *de Stuers* tot gouv.-generaal van Nederl.-Indie.

— Naar men verneemt, zou het kapitaal van f 60.000 volteekend zijn, benoodigd tot het uitmalen van den Koekoek eene veenplas van ruim 300 bunders in de nabijheid der stad Kampen, waardoor de aannemer *Pennij*, die de droogmaking er van heeft aangenomen tegen belooning van de helft van den drooggemaakten polder en 25 ct. per roede sponturf van het uit te veenen Zwijnsleger, groot 140 bunders, met het uitvoeren van dit werk zal kunnen aanvangen.

's Gravenhage, 29 Oct. Z. K. H. prins van Oranje, vergezeld van HD. gouverneur, Jhr. *Casembroot*, is eergisteren uit deze residentie weder naar Leiden vertrokken, ter bijwoning der akademische lessen.

Breda, 24 Oct. Eergisteren avond had op den Antwerpschen spoorweg ter hoogte van de gemeente Hoeven, een groot ongeluk kunnen plaats hebben, doordien eene zware balk op de rails was gelegd. De machinist, stremming bemerkende, deed spoedig den trein stil houden, en terwijl men bezig was de hindernis weg te nemen, bemerkte men eenige personen, die zich in eene drooge sloot verborgen hadden gehouden en zich haastig verwijderden in een nabij gelegen bosch; uit welke omstandigheid men vermoedt dat hier kwaadwilligheid heeft plaats gehad. De policie doet onderzoek, terwijl de directie van den spoorweg pogingen heeft aangewend, steeds één of meer marechaussées op elken trein met zich te voeren, ten einde bij dergelijke voorvallen, politie bij de hand te hebben.

Zwolle, 25 Oct. Ook hier zullen eenige notabele ingezetenen pogingen aanwenden tot oprigting eener meel- en broodfabriek, ten einde den behoeftigen voor minder geld beter brood te verschaffen. Het vereischte kapitaal zal men trachten bijeen te krijgen door inschrijving, bij aktien van f 100, f 500 en f 1000.

Rotterdam, 26 Oct. Wij vernemen, dat van wege de Fransche regering op nieuw onderhandelingen met den uitgever van de Brusselsche *Indépendance* waren geopend tot aankoop van dat dagblad, die echter om de hooge eischen, welke daarvoor gedaan werden, zijn afgesprongen. De Fransche regering schijnt een orgaan te willen hebben tegenover het dagblad *le Nord*. Deze onderhandelingen verdienen vooral opmerking, omdat daaruit de kracht der openbare meening blijkt. De Russische en Fransche alleenheerschers, die de vrijheid der drukpers in hun eigen land onderdrukken, zien desniettemin de noodzakelijkheid in, hunne belangen voor de regtbank der openbare meening te bepleiten en hun gedrag daarvoor te regtvaardigen door die-

[illegible] 1855 [illegible]
N. Rt. Ct.

Groningen, 28 Oct. Heden morgen overleed de met roem in onze letterkunde bekende dichter, Mr. *A. H. Spandaw* in ongeveer 80 jarigen ouderdom. Hij was laatstelijk raadsheer in het Geregtshof ter dezer stede.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

De Fransche drijvende batterijen zijn geheel van ijzer en ook geheel met een ijzeren kleed bedekt, waaronder ook de schoorsteen der machine tijdens het gevecht wordt geborgen. Proefnemingen, die men met 64ponders op dat ijzeren kleed deed, lieten slechts eene matte vlek achter en kaatsten terug. Dit ijzeren deksel is beweegbaar; als het gesloten is geeft het aan het vaartuig het uitzigt van eene schildpad, van voren echter breeder dan aan den achterkant. Van voren is de batterij van de zwaarste kanonnen voorzien, wier schietgaten eveneens met ijzeren kleppen gedekt zijn. In die klep is eene kleine opening, waardoor men die stukken rigt. De klep opent zich op het oogenblik dat men vuur geeft en wel door de beweging van het stuk geschut zelf; zoodra de kogel uit het kanon is valt de klep weder van zelve digt.

— Men begint thans ook de bladeren van den Beetwortel tot het vervaardigen van sigaren te bezigen, ten minste een dagblad van Nantes beweert, dat sigaren voor de eene helft uit deze soort van bladeren en voor de andere helft uit tabak gemaakt, eene fijne geur bezitten, welke door de beste tabaksrookers worden verklaard zeer veel te gelijken naar onze tabak.

— Den 15 Nov. zal de groote tentoonstelling door den Keizer worden gesloten. De medailles zullen dan worden uitgedeeld. 200 000 fr. zijn voor het feest der uitdeeling door den Keizer aangewezen.

— Nabij Fontainebleau is een zeer rijk bejaard man vermoord door zijne twee schoonzoons, wier vrouwen, ongeduldig om het groote vermogen haars vaders te erven, hun daarin behulpzaam waren.

— In een brief uit Parijs van 25 Oct. komt het volgende voor: De jongste circulaire van den minister aan de prefecten nopens de crisis der levensmiddelen heeft de onrust doen kennen, die bij het gouvernement bestaat met betrekking tot de gisting der gemoederen in de departementen. In dit stuk wordt erkend, dat de openbare rust gedurende den winter niet dan met de grootste moeite zal kunnen gehandhaafd worden, en men is verpligt het volk met strenge maatregelen te bedreigen. Daarbij verneem ik, dat de rapporten van het meerendeel der prefekten de arbeidende klassen van eene groote misnoegdheid beschuldigen tegen het hooger bestuur, aan welks krijgszuchtige politiek zij de duurte der levensmiddelen toeschrijven. „De oorlog wordt meer en meer inpopulair," heeft een dier prefecten durven schrijven, en de werklieden zeggen en herhalen, dat men met de daaraan verkwiste millioenen den overvloed en de lage prijzen op de markten zou hebben kunnen herstellen.

ENGELAND.

De lang vermiste Amerikaansche Noordpool-expeditie, die, onder bevel van Dr. *Kane*, ten doel had, *Franklin* en de zijnen op te sporen, is, volgens berigten van NieuwYork van den 11 Oct. aldaar behouden aangekomen.

— Twee pachters van Yelverton wenschten onlangs eenige graanlezers, die op hunne velden aren verzamelden, te verdrijven en bezigden daartoe twee paarden, waar tusschen eene lijn gespannen werd. De paarden werden toen over het land gejaagd, zoodat het gespannen touw alles omwierp, en eene vrouw daarbij bezeerd werd. De pachters werden dien ten gevolge beboet met pd. st. 3 ieder en de kosten, en de boerenknechts, die hun bevel uitvoerden, met 9 sh. 6 d. en de kosten.

— In Californie werden van primo Jan. tot ultimo Julij dezes jaars 322 personen vermoord.

ZWITSERLAND.

Het gebrek der armen in het Kanton Bern heeft een zoo ernstig karakter verkregen, dat door wettelijke bepalingen bezwaarlijk daarin te gemoet kan gekomen worden. Het bestaat niet uit gebrek aan bronnen van bestaan, maar uit het dagelijks meer veld winnen in het volksleven van de grondstellingen, om zooveel mogelijk levensgenot bij zoo weinig mogelijke inspanning te verkrijgen. In zoo vele gemeenten, die tot de armste behooren en wier bewoners als bedelaars en landloopers het kanton doortrekken, ligt een groot gedeelte van het bebouwbare land braak, omdat de bewoners te lui zijn om het te bebouwen. De poging, om nijverheidstakken in de arme streken in te voeren, zijn dikwijls aangewend, maar lijden steeds schipbreuk op de grenzenlooze traagheid des volks. De volkscholen bevinden zich in vele streken in den treurigsten toestand. De godshuizen worden aldaar bijna in het geheel niet meer bezocht. De zedeloosheid en zucht tot misdrijven van allerlei soort nemen op eene schrikbarende wijze toe. Niemand weet hoe hier te helpen is; sommigen willen strenger viering van den zondag, in het algemeen ten minste een terugvoeren van het volk tot het eenvoudig, opregt bijbelsch geloof, terwijl anderen stelselmatig alle godsdienstig en kerkelijk geloof ondermijnen. De Regering is radeloos.

BELGIE.

In een brief uit Brussel van 25 Oct. wordt het volgende medegedeeld: De hertog en de hertogin van Braband zullen tot zaturdag te Parijs vertoeven. Dit besluit is genomen om te voldoen aan het verlangen der keizerin, wier genegenheid voor de hertogin dag aan dag toeneemt. Het schijnt dat deze aan de *cercles* van het keizerlijke hof den toon van *intimiteit* heeft weten te geven, welke het belgische hof kenschetst. Partikuliere brieven verzekeren zelfs, dat zij te Saint-Cloud verscheidene pandspelen heeft ingevoerd en onder anderen het in Duitschland, onder den titel van *Schwarze-Peter* bekende kaartspel, waarbij de verliezers (en welke gelukkige verliest niet eenmaal?) zich telkens eene zwarte streep met houtskool moeten laten maken. Men heeft bemerkt, dat terwijl te Brussel de hertog en de hertogin zich zelden naar een schouwburg begeven (iets wat op rekening hunner katholijke gevoelens geschoven wordt) zij te Parijs en te Saint-Cloud voorstellingen bijwonen van stukken uit het reperteire van het Paleis-Rojal, dat is te zeggen de ligtzinnigste, die vertoond worden.

— In den namiddag van 27 dezer zijn de hertog en de hertogin van Brabant van Parijs vertrokken. Prins Napoleon geleidde de doorluchtige gasten naar het station van den Noorderspoorweg. Gedurende zijn verblijf te Parijs heeft de hertog van Brabant aller harten weten te winnen en dit bezoek heeft niet weinig er toe bijgedragen, om de achting, welke men algemeen voor Belgie koestert, nog te verhoogen. De Keizer heeft aan de hertogin van Braband twee prachtige vazen van Sèvres ten geschenke gegeven. Bij gelegenheid van dit bezoek zijn 25 decoratien van de Leopolds-Orde en een nagenoeg gelijk getal kruissen van het Legioen van Eer uitgedeeld.

ITALIE.

— Een brief uit Madrid meldt, dat de paus de prachtige tiara, hem door koningin Isabella in de vorige lente geschonken, aan de St. Pieterskerk te Rome verkocht heeft voor 80,000 piasters

GRIEKENLAND.

Brieven uit Athene melden ongehoorde gruwelen door Grieksche roovers gepleegd. Zoo werd o. a. het dorp M[illegible] door eene bende van ongeveer 40 roovers aangevallen, [illegible] niet tevreden met alles geplunderd en vernield te heb[ben] op de ongelukkige inwoners de ijzingwekkendste wre[ed]den hebben gepleegd. Een hunner werd, nadat men he[m] beide ooren afgehouwen en een oog uitgestoken had, verder verminkt; een ander werd geheel en al verbr[and] aan een derde werd de gloeijend gemaakte laadstok van [een] geweer het eene oor ingestoken, zoodat hij het andere [weder] uitkwam. Alle drie zijn onmiddelijk bezweken. De overig[e be]woners werden zoo gemarteld dat vele, wanneer zij het nie[t] sterven, toch zoodanig verminkt zullen blijven, dat [zij in] hun levensonderhoud niet meer zullen kunnen voorzien. [Men] was bevreesd, dat de rooverijen zulk een ernstig kar[akter] zouden aannemen, dat de dorpsbewoners op sommige p[laat]sen den veldarbeid zouden moeten opgeven.

RUSLAND-TURKIJE.

Een brief uit Odessa zegt, dat het aantal der zi[eken] bij het Russische leger in de Krim sedert den val van [Se]bastopol in eene vreesselijke mate is toegenomen, en [dat] geen einde schijnt te komen aan de transporten van k[ran]ken en gekwetsten, die men dagelijks de Noordelijke fo[rten] ziet verlaten.

ASSEN, 31 October.

Van het regement jagers te paard, met 1 November a[.s.] staande genoemd zullende worden het regiment dragon[ders] no. 5, zullen weder worden beschikbaar gesteld 1 offic[ier], 2 wachtmeesters, 4 korporaals en 25 manschappen, all[e be]reden, om in den aanstaanden winter in de noorde[lijke] provincien dienst van hulp-marechaussée te doen.

— De *Amst. Ct.* deelt mede, dat het in onderschei[dene] binnenlandsche dagbladen medegedeelde en naar aanlei[ding] daarvan ook door ons overgenomen berigt, als zou de [wel]eerw. heer *van Schaick* zijn ontslag als predikant te P[ara]maribo hebben gevraagd en zich reeds op de terugreis n[aar] het Vaderland bevinden, van eene geachte zijde wordt [be]twijfeld. De laatst ontvangen berigten vandaar maken [van] genaamd geen melding van een dergelijk besluit van [den] predikant.

— De Minister van Binnenl. Zaken heeft ter algeme[ene] kennis gebragt, dat de intrekking der vergunning voor [den] wagendienst tusschen Leeuwarden en Meppel en omgeke[erd] van de ondernemers *W. Visscher*, *A. Visscher* en *A. K[...]brink* te *Zwolle*, blijkens de *Staats-Courant* van 29 S[ept.] jl. op den 3 Nov. 1855 bepaald, na dien dag zal ingaan.

— In den nacht van Zondag op Maandag is aan den [Hei]dercingel alhier waschgoed, hetwelk lag te bleeken, w[eg]gestolen.

— Zondag avond heeft een ingezeten alhier, B. J. M. g[e]naamd, den geregtsdienaar *Klinker* uitgescholden en he[m] daarna in het oog eene wonde toegebragt, die nog al [ge]belangrijk is. M. is daarop in verzekerde bewaring g[e]bragt.

— In de *Amst. Ct.* van 30 dezer komt een berigt v[oor] uit Beilen, van den volgenden inhoud: „de werkzaamhe[den] der Midden-Kanaal-Maatschappij zijn wederom gestaakt te gevolge van tegenwerking, daar de massa turf, die de[n] zomer door die Maatschappij gemaakt is, in het veld m[oet] blijven staan, omdat die grootendeels nog een uur ga[ans] van het kanaal verwijderd is." Na ingewonnene inform[a]tien kunnen wij ten stelligste tegenspreken, dat de wer[k]zaamheden gestaakt zijn, integendeel worden dezelve n[og] steeds voortgezet. Wat de tegenwerking aangaat tegen [een] voor Drenthe zoo nuttig werk, wij weten niet, wat da[ar]mede bedoeld wordt, en gelooven dat die alleen in het bre[in] van den berigtgever moet gezocht worden, terwijl eindel[ijk] niet de Maatschappij maar wel de heeren aannemers t[urf] gegraven hebben, of deze zulks gedaan hebben in het vo[or]uitzigt, dat de vaart dit jaar de graverij nog zou bereik[en] is ons onbekend.

— De uitbesteding van den straatweg van Assen naar Be[i]len zal, naar wij vernemen, binnen weinige dagen plaats hebbe[n].

— Als een verblijdend teeken, dat het den landbouwer [in] dit gewest goed gaat, merkt men de van jaar tot jaar toe[]nemende landontginningen op; de hooge prijzen van schier alle landbouwproducten zal daarvan wel grootendeels de oor[]zaak zijn; wij verheugen er ons over, dat vele landlieden in deze Provincie hunne winsten op die wijze besteden; zij vermeerderen aldus duurzaam hunnen rijkdom en verhoogen de bloei van de provincie en van het geheele rijk.

— Ter dezer stede verspreiden zich de mazelen meer en meer; zij zijn echter gelukkig over het algemeen nog van een goedaardig karakter.

— Men verneemt, dat in de aanstaande vergadering der Provinciale Staten van dit gewest in behandeling zal komen eene aanvraag om een subsidie uit de Prov. fondsen voor een straatweg van Gieten over Gasselte, Borger, Odoorn en Emmen naar Dalen, terwijl ook het Reglement op de Ha[n]nig en Botervaten weder een punt van behandeling zal uit[]maken.

— Bij Kon. besluit van 27 Oct. jl. is bij de rustende schutterij in Drenthe op hun verzoek eervol ontslag verleend: 2de bataillon, staf, aan jhr. mr. H. G. van Holthe tot Echten, als majoor-kommandant; 6de compagnie, aan H. J. Hulst, als 2de luitenant, 1e bat 6e comp. aan C. W. A. Essers als 2de luitenant, de beide laatsten uithoofde van verandering van woonplaats.

Bij hetzelfde besluit zijn bij dezelfde schutterij benoemd: 1e bat. 2de comp., tot kapitein H. de Wal, thans 1e luitenant; tot 1e luitenant J. A. Tonckens, thans 2de luitenant; tot 2de luitenant T. Mulder; 6de comp. tot kapitein R[...]

DE VERTELLER ENZ.

Aan boord van een Slavenhandelaar.

(*Vervolg en slot van 't Vorig No.*)

Terwijl ik den brief ging halen, bedacht ik wat mij te doen stond. Wat er ook mogt gebeuren, ik was besloten niet met de Lucy Anne in zee te gaan, om niet gedwongen te worden gruwelen te zien als die, waarvan ik zoo even getuige was geweest, ja er misschien zelf de hand toe te moeten leenen. Ik gevoelde dat mijn pligt medebragt, om op het oorlogschip het ware karakter der brik bekend te maken. Maar hoe mij te verwijderen? En al gelukte het mij ook te ontkomen, welke kans bestond er dan, dat ik het stoomschip of deszelfs boot zou bereiken? Dit scheen mij zeer ondoenlijk, eindelijk kwam ik tot het besluit regt door zee te gaan, den oude ronduit te verklaren dat ik niet meer met hem wilde varen, en dadelijk mijn ontslag te vorderen. Met dit besluit ijlde ik in de faktorij, doch hoorde tot mijne verrassing, dat hij aan boord gegaan was, en order had achtergelaten, dat ik hem zou volgen. In mijne opgewondenheid betreurde ik het den geheelen weg dat ik hem niet getroffen had, wijl ik juist zoo gestemd was, dat de hevigste twist mij niet van mijn voornemen afgebragt had. Zoodra ik aan boord kwam ging ik naar Jack Ayres en deelde hem haarklein mede wat ik gezien en gehoord had, wijl rijpere overweging mij zijn raad gewenscht deed voorkomen.

„Na, wat denkt gij te doen?" vroeg Jack.

Brink, thans 1e luitenant, tot 1e luitenant dr L. Willinge, thans 2de luitenant; tot 2de luitenants J. A. Willinge en H. A. Thurkow; 2de bat., 3de comp., tot 1e luitenant E. C. Berks, thans 2de luitenant; tot 2de luitenant A. G. Bekker, thans schutter; 6de comp., tot 2de luitenant J. Santing, thans schutter.

— Wij zijn in st at het volgende als de uitkomsten van den oogst in dit gewest over het loopende jaar mede te deelen: Over het algemeen kan men de oogst behalve die der aardappelen als niet ongunstig beschouwen. — De *winterrogge* is zeer verschillend uitgevallen. De vroeg en laat gezaaide is vrij goed, doch de in den midden zaaitijd uitgezaaide is zoo slecht uitgevallen, dat deze op vele plaatsen ter naauwernood het zaaikoorn weder opleverde. De halmen waren over het algemeen goed geladen, doch het stroo was kort en weinig in hoeveelheid. De opbrengst aan zaad kan over het algemeen als gunstig aangemerkt worden. — De *zomerrogge* is vrij goed geslaagd. — De *zand-boekweit* leverde veel stroo, doch de hoeveelheid zaad was middelmatig. — De *veen-boekweit*, ofschoon tijdens den bloei van wind en nachtvorst hebbende geleden, is goed geslaagd, hetgeen vooral een zegen is voor de arbeidende klasse in deze Provincie. — De *haver* en de *garst* hebben aan stroo en zaad een goed verbouw gegeven. — De *aardappelen* leveren dit jaar veel minder als het vorige. Ten gevolge van late vorst zijn de aardappelen laat gepoot, zoodat zij, bij de verschijning der ziekte, den vollen wasdom nog niet hadden, waardoor ze klein van stuk en onsmakelijk zijn. De kwaliteit en kwantiteit laten veel te wenschen over. De knol is over het algemeen niet aangetast.—De appelboomen hebben over het algemeen weinig de pereboomen veel gegeven. — Wat het *hooi* aangaat, de kwaliteit was over het algemeen zeer goed, doch de eerste snede rekent men dat $\frac{1}{3}$ minder dan gewoonlijk opbragt, de tweede snede gaf echter betere uitkomsten.—In Mei was de *weide* schraal, later is ze goed bijgekomen, over het algemeen was er genoeg gras voor het vee in de weidelanden.

• **Roswinkel, 26 Oct.** Heden had te Roswinkel een droevig ongeluk plaats. De wedw. *Wienholds* zendt nl. twee harer kinderen heen om eene boodschap te doen. Toen ze weder terug kwamen, vielen ze beiden van het vonder af in eenen diepen sloot. Op het angstgeschrei kwam de moeder toeloopen, maar vond, helaas! het kleinste, oud 2 jaren, dood; terwijl het andere, oud 4 jaren, nog in een' bedenkelijken toestand verkeert.

• **Oldemarkt, 27 Oct.** Heden heeft de Rijksveearts *L. Hubenet* te Dwingelo, bij *A. Muurlink* en *J. Kraak*, veehouders in deze gemeente, een getal van 69 runderen ingeënt. Ofschoon het vee alhier in een' gezonden staat verkeerde, hebben de genoemde veehouders echter gaarne van het heilzame voorbehoedmiddel der inenting gebruik gemaakt; daar een ander veehouder, waar bereids bij één rund de ziekte was uitgebroken, niet tot het besluit konde komen, om zich van het voorbehoedmiddel te bedienen. Wenschelijk ware het, dat men deze kunstbewerking meer algemeen in praktijk bragt, — dan voorzeker zouden er niet zoovele schoone runderen te gronde gaan.

— Den 23 dezer werd alhier een waarlijk zeldzaam feest gevierd. Onze oudste onderwijzer *W. Jonkers* mogt het geluk smaken, 50 jaar in deze gemeente werkzaam geweest te zijn, waarvan hij 11 jaar te Paaslo en 39 jaar hier aan het onderwijs toewijdde. Onze jongste onderwijzer *W. Jongman* smaakte het genoegen, feest te kunnen vieren wegens eene 25jarige, door geene ziekte gestoorde ambtsvervulling.

• **Boijl,** (Friesland) **28 Oct.** Met genoegen kunnen wij van hier melden, dat alhier binnen kort een bestelhuis voor de brievenposterij zal worden opgerigt; met een bodeloop van hier op Noordwolde, waardoor in eene reeds lang gevoelde behoefte zal worden voorzien.

• De aardappeloogst is hier zoo goed als afgeloopen. De opbrengst is, over 't algemeen genomen, ruim een derde minder dan het vorige jaar; ook de qualiteit laat veel te wenschen over.

• **Beilen, 27 Oct.** Door den Raad dezer gemeente is aan den heer Mr. *S. J. Oosting* eervol ontslag verleend als Secretaris dier gemeente, behoudens Koninklijke goedkeuring, en die post voorloopig opgedragen aan den oudsten wethouder *W. Timmer*.

• **Havelte, 29 Oct.** Heden voormiddag omstreeks 11 uren had hier een zeer treffend en subiet sterfgeval plaats. De ijverige en werkzame huisvader Jb. de Groot begeeft zich wel en gezond als hij was, toen hij zijne echtgenoote en kinderen verliet, naar een' landbouwer, ten einde een morsig varken nuttig te doen zijn. Zijn kamisool uittrekkende ten einde het varken ter slagtbank te leiden, zakt hij in elkander, en niettegenstaande alle aangewende middelen, was hij niet weder bij te krijgen; eene bezetting op de borst had een einde aan zijn leven gemaakt. Hij laat eene diepbedroefde en behoeftige weduwe na met drie kinderen, die nog hun groot verlies niet kunnen beseffen.

• Eindelijk is men ook hier tot het besluit gekomen, om de ongescheidene markte van Havelte, voor zooverre het heideveld betreft, te verdeelen. Door de regthebbenden is, bij eene notaricele acte, eene commissie van 10 leden benoemd, die zich thans dagelijks met de legging en regeling der noodzakelijke wegen bezig houdt, waarna een landmeter zal worden gekozen, om die markte uit elkander te meten; waarmede men in het naburige Uffelte reeds dagelijks bezig is. Veel goeds voorspelt men ook van deze markteverdeeling, als zullende nu weldra het uitgestrekte heideveld in vruchtbare akkers herschapen worden.

• **[illegible]oorn, 28 Oct.** Heden had onze schooljeugd haren geliefden onderwijzer *H. E. Pell*, en zich zelve een aangenaam feest bereid. 't Was de dag, op welken hij in zijne zoo belangrijke betrekking juist 25 jaren ter dezer plaatse was werkzaam geweest. Werd hij gisteren bij het begin der godsdienstoefening verrast en getroffen, door eene hartelijke toespraak van onzen geachten Leeraar, die hem geluk wenschte met het groote voorregt, om zulk eene reeks van jaren, op eene waardige wijze, werkzaam te zijn tot nut en stichting der gemeente, heden gaven de heer Burgemeester en de Leeraar hem een bezoek in de school, ten einde hem hunne tevredenheid te kennen te geven met zijn dikwijls zoo moeijelijk en toch zoo nuttig en zegenrijk onderwijzers werk. De school prijkte bij den ingang met een sierlijken boog van groen en bloemen, in 't midden met een gepast opschrift, door een zijner vroegere leerlingen vervaardigd. Tegen den tijd der komst des onderwijzers hadden de jongens en meisjes zich buiten de school in twee rijen geschaard, en ontvingen hem al zingende, en met een vrolijk: hoezee! Werd de man door dit kinderlijke bewijs van verknochtheid en liefde diep geroerd; niet minder verraste hem de oudste leerling op de school, door de aanbieding van eene fraaije moderateurlamp die hem door de schooljeugd tot een aandenken werd ten geschenke gegeven. Onderscheidene ouders betoonden mede hunne belangstelling in dit eenvoudig maar regt aangenaam feest; en toen de kinderen ten slotte door den onderwijzer op koekjes met witten wijn werden onthaald, stond de verwondering en vrolijkheid op aller gelaat geteekend. De onderwijzer en de leerlingen, en allen die tegenwoordig waren houden zeker dit eenvoudig, maar toch niet onbelangrijk feest, langen tijd in aangename herinnering.

• **Niebert, 29 Oct.** In de vorige week had te Marum wederom een brutale diefstal van winterbijen plaats. Er zijn n.l. van zekeren W. *S. Bergsma* aldaar zeven winterbijen uit den bijenstal ontvreemd. De dief of dieven hadden de brutaliteit, deze bijen, alvorens ze mede te nemen, in den bijenstal dood te zwavelen, en slechts een klein eind wegs van den stal verwijderd, de korven in stukken te snijden, om zich zoodoende van honig en werk meester te maken en dit mede te nemen. Alhoewel de policie, zoo zegt men, ijverig den dief of dieven tracht op te sporen, vond men den dader of daders nog niet uit. Dit is nu het tweede voorbeeld alhier, hoezeer het bijenstelen met vrucht en stoutmoedigheid wordt voortgezet. — De mosselen, die ter bemesting van landerijen alhier van den Zoltkamp worden aangevoerd, zijn reeds tot den buitengewoon hoogen prijs van *f* 〃24 à *f* 〃25 gestegen.

• **Nijensleek, 30 Oct.** Zaturdag jl. is de reeds vroeger in een berigt dezer courant geannonceerde vergadering omtrent een plan van kanalisatie, ten huize van den kastelein *A. Haveman* alhier, gehouden. De meeste, zoo niet alle landeigenaren dezer plaats woonden deze vergadering bij en de heer *Giezen* van Assen mogt zich verheugen, weinig tegenkantingen tegen zijn plan opgeworpen te zien. Provisioneel is men voornemens aan beide kanten van het kanaal eenen weg aan te leggen ter breedte van tien Ned. ellen: en de grond, die daarvoor benoodigd zal zijn, zal betaald worden tegen *f* 600 het bunder. Sommigen hadden eenige bezwaren tegen dit plan van kanalisatie, omdat men vrees voedde, dat nu de ontworpene kunstweg van Vledder op Steenwijk welligt in 't geheel niet *door*, maar wel *achter* Nijensleek zoude gelegd worden. Wordt dit zoo, wat zoude dan, met het oog op Nijensleek, beter zijn; de straatweg door Nijensleek en in 't geheel geen kanaal, zoo als 't provisionele ontwerp is, dan wel een kanaal met een straatweg *achter* Nijensleek, of in 't geheel geen kunstweg? Moet Steenwijk antwoorden, dan gewis komt er minder een kunstweg dan wel een kanaal.

• **Meppel, 27 Oct.** Wij vermelden met genoegen, dat de hier lang onder de kinderen geheerscht hebbende mazelen, merkbaar beginnen af te nemen; vele kinderen van verschillenden ouderdom zijn het slagtoffer van deze ziekte geworden, die hier zoo algemeen geheerscht heeft, dat omstreeks 6 à 700 kinderen gelijktijdig daaraan lijdende waren. *Pr. O. C.*

• De hier bestaande verschillende vereenigingen, genootschappen, etc. die meestal alleen in den winter werkzaam zijn, beginnen thans weder de eene na de andere geopend te worden; zoo is heden avond voor het eerst een aanvang gemaakt met de winteravond-vergaderingen van het hier bestaand Departement der Maatschappij tot Nut van 't Algemeen, welke vergaderingen, zoowel door het gemeenschappelijk onderling verkeer, als door de verschillende aldaar gehouden wordende redevoeringen en bijdragen zoo geheel en al het aangename met het nuttige vereenigen. Onze oudste leeraar A. W. *Kamp* opende deze eerste vergadering met eene sierlijke redevoering, ten onderwerp hebbende: *Een Janus-blik*, waarmede hij staarde in het verledene en in het toekomende. Het verledene bepaalde zich tot de Maatschappij in 't algemeen en tot ons departement in 't bijzonder; terwijl de blik in het toekomende zich bepaalde tot Meppel's departement alleen, waarbij de spreker intusschen een waardig door den dood verloren lid dezer maatschappij herdacht, den heer *Jacob de Jonge Sr.*, gevende daarvan in korte trekken eene levensbeschrijving, die voor velen regt aangename herinneringen opleverde; hij deed daarbij o. a. uitkomen de degelijke verdiensten, die deze brave man bezat, ook omtrent ons departement, waarvan hij zooveel jaren een groot voorstander was en waarvan hij de belangen steeds met raad en daad wist te bevorderen, eveneens als hij dit in zijne onderscheidene betrekkingen en voor zijne talrijke vrienden steeds deed.

Dr. *P. Hofstede Crull* leverde eene schoone bijdrage.

REGTSZAKEN.

Provinciaal Geregtshof van Drenthe.

20 Oct. Heden is *B. L. van Herksen* schuldig verklaard aan het ontvreemden op 10 Junij jl. van een zwart merriepaard uit het land van den heer *J. K. Schiphorst* te de Wijk, en diensvolgens veroordeeld tot vijf jaren tuchthuisstraf,

RAADSVERGADERINGEN.

Assen, 29 Oct. In de heden gehoudene raadsvergadering waren niet tegenwoordig de leden *Stoker* en *van Holthe van Echten*. — De beraadslagingen over de begrooting, en thans over de inkomsten, zijn voortgezet. — Overeenkomstig het voorstel van het lid *Carsten*, is met algemeene stemmen besloten tot eene openbare verhuring van het stadsbroek in perceelen voor zes jaren, met dien verstande, dat eene verkoop vrij blijve met schadeloosstelling aan de huurders, voor het geval daartoe worde overgegaan, terwijl de post voor bezoldiging van den veehoeder is geroijeerd, tot aanleg van wegen *f* 200-〃 is uitgetrokken en de te bedingen huren zijn geraamd op *f* 290-〃, welke som als vermoedelijke oprbengst van het weidegeld was uitgetrokken. — De opbrengst van de belasting op de honden is uitgetrokken op *f* 150-〃, die op de sterke dranken op 11250-〃, die op den wijn op *f* 1000-〃 en die op het rund- en kalfvleesch op *f* 600-〃. — Ten aanzien van de beschouwingen van HH. Ged. Staten omtrent het belastingstelsel, is, na vaststelling van eene verordening tot heffing eener plaatselijke verordening op het geslagt en op de invordering daarvan, en van eene suppletoire instructie voor den gemeente-ontvanger, besloten, om de belasting op den wijn te behouden op *f* 3-75 per 100 kannen en niet te brengen op *f* 5-73, zoo als HH. Ged. Staten wenschten, doch om, naar het verlangen van HEGAen, de belasting van den kunstwijn te bepalen op *f* 1-87½, terwijl het medegedeelde omtrent de heffing der belasting op de honden, den omslag der schoolgelden en de begrafenisregten voor informatie is aangenomen. — Aan Burg. en Weth. wordt opgedragen: *a.* om voor 1 Jan. e.k. te dienen van advies omtrent de oprigting van eene stadswaag en de aanstelling van een waagmeester; *b.* om te ontwerpen en ter tafel te brengen verordeningen tot heffing en invordering van retributiën voor kramen, tenten etc., ter gelegenheid van markten enz. — Burg. en Weth. zijn uitgenoodigd, om maatregelen te nemen, dat de achterstand op hoofd. omslag, belasting op de honden en schoolgelden worde aangezuiverd, terwijl is besloten, om den ontvanger te doen kennen, dat de raad met ongenoegen heeft vernomen, dat de restanten nog steeds aanmerkelijk zijn. — Daar omtrent het voorstel, rakende de daarstelling van een weg naar het Aardsche veld, twee stemmen zich *voor* en twee *tegen* verklaarden, terwijl de heeren *Remmelts, Servatius* en *Carsten* zich buiten stemming hielden, is het nemen van een besluit deswege tot eene volgende vergadering uitgesteld.

30 Oct. Uit de heden gehoudene vergadering van den Raad waren afwezig de heeren *Stoker*, *van Echten van Holthe* en *Servatius*. — Alsnu wordt met 4 tegen 2 stemmen besloten tot den aanleg van een rijweg van den Oostercingel daar het Aardsche veld, en voor kosten van aanleg, van onteigening en van daarstelling van eene brug uit te trekken *f* 1345-32½, met bepaling, dat de belanghebbenden daartoe zullen moeten bijdragen *f* 600-〃, en dat, zonder zoodanige bijdrage aan het plan geene uitvoering zal worden gegeven. — Er is besloten, om de opcenten op de belasting der ongebouwde eigendommen tot 10 te verhoogen, en om de hoofd. omslag op *f* 3000-〃 te behouden, doch om tot vinding der kosten van aankoop der 3de lagere school eene negotiatie van *f* 2000-〃 tegen 4 % te openen.— Hierop is de begrooting gearresteerd.

Coevorden, 26 Oct. Is ingekomen een besluit van heeren Gedeputeerde Staten, houdende benoeming van *D. Meppelink*, als voorloopig onderwijzer in de bijschool te Vlieghuis. — Burg. en Weth. hebben opgemaakt het contract van verpachting der stads waag, voor den tijd van drie jaren; goedgekeurd. — Burg. en Weth. vragen toestemming voor de onderhandsche verhuring der gemeenteeigendommen; toegestemd. — Burg en Weth. hebben de kas van den gemeente-ontvanger opgenomen, ontvangsten f 14414.31, uitgaven f 43944.44, in kas f 469.64, informatie. — Is ingekomen eene missive des heeren *B. Cock*, waarbij Z.E.A. bedankt voor het lidmaatschap van den raad; Informatie. — Ged. Staten hebben hunne aanmerkingen ingezonden ten aanzien van de te heffene belastingen. H.E.A. zijn teruggekomen van het gevoelen, om slechts 2.81⁵ van den wijn te heffen. Zij stellen thans voor dit te verdubbelen, en het vruchtennat mede te belasten; aangenomen. — Nopens de hondenbelasting, welke de Raad van meening was af te schaffen, wordt het stelsel van Ged. Staten aangenomen, om te heffen een gulden van die voor plaizier- en jagthonden, vijftig centen van die voor den landbouw. Verder heeft de Raad zich vereenigd met eenige wijzigingen van minder belang.

INGEZONDEN STUKKEN.

Mijnheer de Redacteur!

Voor de volgende weinige regelen wordt beleefdelijk een plaatsje in uw blad verzocht.

„Mijn ontslag te vragen!"

„Domme kerel! Als ge hier aan land gaat, dan zijt gij vermoord eer ge omziet. Maar als gij dan volstrekt weg wilt, wacht dan tot de zwarten aan boord gebragt worden, en tracht dan met een kano het stoomschip te bereiken. Maar ik begrijp niet waarom gij u de negers zoo aantrekt. Een paar honderd dollars komen iemand toch dikwijls niet ongelegen."

„O, Jack, als gij slechts gezien hadt wat ik gezien heb!"

„Nu, wees eens stil! Wij zullen hooren wat de oude te zeggen heeft."

De kapitein kwam boven en riep den stuurman toe, dat hij de geheele bemanning naar achteren zou zenden.

„Nu mannen," zei hij, toen wij allen om hem verzameld waren, „ik neem met zonsondergang eene lading slaven aan boord; als gij deel wilt nemen, krijgt gij ieder twee honderd dollars, als gij niet wilt, gaat dan aan land, of mijnentwege naar den duivel."

Niemand antwoordde.

„Ik geef u allen een uur ter bedenking. Maar let wel! Als iemand het mogt beproeven deze signaallijn te naderen en deze vlag neêr te laten, schiet ik hem oogenblikkelijk dood."

Zwijgend zagen de mannen elkander aan, als wilde de een het besluit van den ander op diens gelaat lezen.

„Komaan, gaat nu naar voren en besluit!"

„Ik, kapitein Curson, ik wil nooit!"

„Schut, schut!" riep Jack, mij bij den arm vattende en met zich voerende.

„Naar voren, kerel!" beval de schipper, zich van ons afwendende. In het volgend oogenblik zaten wij in het voorkasteel de zaak te bespreken. De geheele bemanning was besloten het aanbod van den oude aan te nemen.

„Ik verzeker u, Jack, ik wil er niets meê te doen hebben," antwoordde ik op Jack's redeneringen.

„Goed, als gij niet wilt, wilt ge niet," hernam hij. „Maar in allen gevalle moet gij het niet zeggen! Gij moet wachten tot het donker is en dan ontsnappen. Want gaat ge heden aan land, dan is er morgen niet meer leven in u dan in een pekelharing.

„Maar gij, Jack, Ga mee!"

„Nu, gij ziet wel, oude jongen, ik ben arm en kan een paar honderd dollars niet laten loopen, om op het oorlogschip meer schoppen dan duiten te verdienen."

„Het zij zoo! Elk voor zich!"

Den kapitein werd berigt, dat de bemanning in zijn voorslag genoegen nam. Dit maakte hem zeer tevreden. Ik zag des middags echter met genoegen het oorlogschip eenige mijlen meer noordwaarts op het land aanhouden. Ik zocht de beste dingen uit mijne matrozenkist en bond ze in een bundeltje bijeen.

De laatste bootslading der uit de Vereenigde Staten overgebragte waren was van het schip vertrokken, en nu kwam in het ruim der Lucy Anne eene laag gevulde watervaten te voorschijn, die tot dusver door de lading bedekt geweest was. Een gedeelte van het ruim was met meel, gezouten vleesch en rijst gevuld. Toen men planken over de vaten gelegd en die met matten bedekt had, en de groote ketels waren gereed gezet, ging het ruim der brik, wat deszelfs toerusting betrof, voor den besten slavenhaler niet uit den weg; terwijl op het dek niet het geringste hare eigenlijke bestemming verried.

Naauwelijks was het donker of men ging met ernst aan den arbeid. Eene menigte vaartuigen van allerlei soort, sloepen, kano's enz., allen met zwarten als overladen, drong zich om het schip. Honderden van ongelukkigen, velen nog aan de niet verbondene brandwonden lijdende, kwamen in lange rijen op het dek en werden spoedig in het ruim gedreven. Terwijl dit plaats greep nam ik de kans waar, vatte mijn bundeltje tusschen de tanden en gleed langs het kabeltouw in eene voorbijvarende inlandsche boot, die ik gewenkt had te naderen. Ik wierp mij dadelijk op haar bodem neer en wij roeiden weg. Maar de kapitein zag ons en schreeuwde met een vloek de roeijers toe stil te houden.

„Komt terug, of ik schiet op u!"

„Stoort u niet aan hem! Roeit! roeit! voorwaarts! Roeit voort! roeit voort!" riep ik, bevende. De boot schoot in de duisternis voorwaarts, toen een kogel geen voet ver voorbij het hoofd van een der roeijers en in het water vloog. „Nu dan, zeil en roei, Voorwaarts! Zij zetten eene boot uit, om ons te vervolgen!"

Neen, het was te laat. Met ingehouden adem luisterde ik naar de kreten en vloeken; het geluid stierf langzamerhand weg. Ik was gered.

Nadat wij een uur ver geroeid hadden, moest ik de inlanders al het geld geven dat ik bezat, om hen te bewegen voort te gaan met naar het stoomschip of zijne booten te zoeken. Ook zij hadden het vaartuig tegen zonsondergang gezien toen het landwaarts aanhield; het moest ongeveer tot de plaats gekomen zijn waar wij ons bevonden en daarna gewend hebben, om welligt spoedig, misschien ook eerst tegen het aanbreken van den dag, op de kust aan te houden. Den

Sedert eenigen tijd zijn in den kattengang alhier nu en dan, meestal tegen schemeravond of op helderen dag, zoowel binnen als buiten 's huis, diefstallen van kleedvoorwerpen gepleegd, zonder dat het den bestolenen tot dusver gelukt is de bedrijvers der ontvreemdingen te betrappen of op te sporen.

Door deze openbare mededeeling meenen wij die feiten het geschiktst onder de aandacht der authoriteit te brengen, welke bevoegd en verpligt is daarop te doen surveilleren.

Hoezeer de opsporing van den dader ten deze moeijelijk zal zijn, meenen wij, dat de bank van leening hier wel leidsvrouw ter ontdekking van den schuldige zal kunnen zijn, wijl vermoed wordt, dat sommige der ontvreemde voorwerpen wel zullen beleend wezen.

Assen. H.

ADVERTENTIEN.

Heden overleed tot onze diepe smart ons innig geliefd oudste ZOONTJE POPKO, in den ouderdom van bijna negen jaren.

Eext den 27 Oct. 1855.

Ds. J. G. BORGESIUS HEMMES.
H. HEMMES—SWAAGMAN.

Heden morgen overleed, tot onze bittere droefheid, onze geliefde Echtgenoot en Vader, A. HOFSTE, in den ouderdom van ruim 56 jaren.

Assen, 29 October 1855.

S. HOFSTE—VAN DIJK.
K. HOFSTE.

Het LOGEMENT zal worden aangehouden, waarin wij ons minzaam blijven aanbevelen.

DIRECTEUREN van de Maatschappij van het *WESTERBORK*- en *BROEK-VEEN* in Drenthe roepen op allen, die **VORDERINGEN** mogten hebben ten laste van gemelde Maatschappij, om hunne **PRETENTIEN** franco in te zenden, uiterlijk vóór 20 NOVEMBER a.s., ten Kantore van de Notarissen STEVENS en BUSKES te Utrecht; zullende na dien datum **GEENE BETALING** meer gedaan worden.

Nieuweroord den 22 Oct. 1855.

Namens Directeuren,
J. C. RAHDER.

Al wie iets te **VORDEREN** heeft van, of **VERSCHULDIGD** is aan de onder het voorregt van **BOEDELBESCHRIJVING** ***AANVAARDDE NALATENSCHAPPEN*** van Wijlen JAN HOFMAN jr. en JANTJE BOERHUIS, Echtelieden, overleden te Smilde, wordt verzocht daarvan

OPGAVE OF BETALING

te doen vóór den 30sten November 1855, ten Kantore van Mr. HENDRIK VAN LIER, Advocaat te Assen.

MAGAZIJN VAN
FORTE-PIANO'S EN PIANINO'S,

van de gerenomeerdste *Fransche-, Engelsche-, Brusselsche- en Inlandsche Fabrikanten*, als ERARD, PLEIJEL, AUCHER, FLEIG, ZIEGLER, BORD, BERNHART, BROADWOOD, HOEBRECHT, GROSSE, PALING enz., van $6\frac{1}{4}$, $6\frac{3}{4}$ en 7 Octaaf, tot de voordeeligste prijzen, alsmede eene ruime sortering **GOED GECONSERVEERDE BESPEELDE STUKKEN** van *f* **80** en hooger.

Voorraad bij den ondergeteekende, die de eer heeft, zich mits deze bij het geëerde Publiek aan te bevelen; tevens de vrijheid nemende, hetzelve uit te noodigen, zijne ruime en uitgezochte Collectie wel te willen komen bezigtigen.

H. DE WIT,
Turftorenstraat te *Groningen*.

De ondergeteekende maakt aan zijne geëerde Begunstigers bekend, dat hij MAANDAG den 5 November weder de MARKT te *COEVORDEN* denkt te bezoeken met eene fraaije sortering **GOUD- EN ZILVERWERKEN**.

Assen, 31 Oct. 1855.

J. BARENDS,
Goud- en Zilverwerker.

De ondergeteekende, belast met het bestuur over de Industrie-school van „het Departement Assen DER MAATSCHAPPIJ TER BEVORDERING VAN NIJVERHEID, brengt bij dezen ter kennisse van de belanghebbende Ouders en Voogden van toekomstige handwerklieden in Assen en omstreken, dat de LESSEN beginnen op Vrijdag den 2 Nov. e.k., des avonds 7 uur in de zaal van HARSVELD, over 't Paleis van Justitie, dat allen, die aan die Lessen willen deelnemen, na door den Heer Onderwijzer C. MEIJBOOM te zijn aangenomen, bij den Thesaurier van het Departement, den Heer Mr. J. OOSTING, moeten storten de som van *f* 2-" en eindelijk dat op dien avond aan de beide verdienstelijke Leerlingen POSTMA en MULDER de Koninklijke Medailles over den vorigen cursus voor het hand- en bouwkundig teekenen, en voor de meet- en stelkunde zullen worden uitgereikt; wordende de Leden van het Departement uitgenoodigd, deze plegtigheid met hunne tegenwoordigheid te vereeren, en tevens bekend gemaakt, dat ook voor deze cursus twee Koninklijke Medailles worden uitgeloofd voor dezelfde vakken.

ASSEN, 29 Oct. 1855. L. OLDENHUIS GRATAMA.

Bij VONNIS van de Arrondissements-Regtbank te Assen van den negen en twintigsten October 1800 vijf en vijftig, behoorlijk geregistreerd, is de CURATELE, waaronder Mejufvrouw **CATRINA SUSANNA DE JONGE**, wonende te Meppel, bij Vonnis van dezelfde Regtbank van den vierden Augustus 1800 en veertig, behoorlijk geregistreerd, was gesteld, met alle gevolgen, daaraan bij de wet verbonden,

OPGEHEVEN,

en zulks ten verzoeke van de heeren JAN DE JONGE en AREND TUTTEL DE JONGE, beide mede wonende te Meppel, respectivelijk Curator en toeziende Curator over gemelde Mejufvrouw C. S. DE JONGE; hebbende zij, van af den dag der uitspraak alle regten, welke zij voor de onder Curatele-stelling had, HERKREGEN.

Geschiedende deze aankondiging ter voldoening aan het voorschrift der wet.

Assen, 30 October 1855.

J. A. WILLINGE GRATAMA,
Procureur.

BEKENDMAKING.

FRANSSEN & Co. te Zwolle, berigten hunne geëerde begunstigers te Assen en omstreken, dat er ZATURDAG den 3den November eene **Jufvrouw** van hun te Assen zal aankomen met de **Nieuwe Modellen van DAMES-MANTELS, HOEDEN etc. en de Stalen der Nieuwste WINTERSTOFFEN.**

Ondergeteekende heeft de eer te berigten, dat bij haar zijn ontvangen **de Modellen der MANTELS, CHALESLONG, DOEKEN, BRODERIES en de Nieuwste STOFFEN voor dit Saisoen.**

Groningen, 29 Oct. 1855.

M. MICHEL.

Ten overstaan van den Deurwaarder J. SCHUTSTAL te Odoorn, zullen op Vrijdag den 2 November eerstkomende, des morgens te 10 uren te Valthe, gemeente Odoorn, aldaar **publiek worden verkocht: 120 korven met BIJEN, eene partij ledige KORVEN, OPZETTERS, KRAMMEN, HAAKEN, DOEKEN** en hetgeen meer tot eene BIJKERIJ behoort, ten verzoeke en toebehoorende aan de Weduwe JAN KUIPERS aldaar.

***OP MAANDAG DEN VIJFDEN NOVEMBER AANSTAANDE*, des avonds te zes uur,** zal ten verzoeke van de erven LUXWOLDA te Smilde, in het Logement *DE VEENHOOP* aldaar **PUBLIEK WORDEN VERKOCHT:** gemeld **LOGEMENT *DE VEENHOOP*, van ouds bekend,**

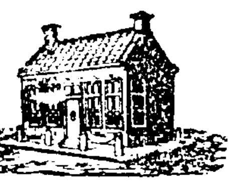

zeer **NERINGRIJK** en allergunstigst gelegen in de kom der gemeente Smilde aan den Straatweg, de Drentsche Hoofdvaart, en de Molenwijk, bevattende vele **VERTREKKEN, RUIME ZAAL en STALLINGEN,** waarin sedert jaren de bedrijven van **LOGEMENTHOUDER, TAPPER en STALHOUDER,** met veel succes worden uitgeoefend.

Voorts eenige **perceelen WEI-, BOUW- en TUINGROND,** tot **HUISPLAATSEN zeer geschikt** en gelegen aan den Straatweg, de Drentsche Hoofdvaart en de Molenwijk, en te zamen groot **2 bunders 82 roeden.**

Assen den 2 October 1855.

A. W. VAN HOLTHE TOT ECHTEN,
Notaris.

De Notaris HEPPENER te Borger zal ten verzoeke van de Erven van ROELOF SPEELMAN en PIETERTJE EGGENS, op ZATURDAG den derden November aanstaande, 's morgens te 10 uren, ten huize van J. MEURSINGH te Buinen,

PUBLIEK VERKOOPEN:
EENE KLEINE
BOERENPLAATS

met daarbij behoorende **BOUW-, HOOI- en WEIDELANDEN, BOSCH-, VEEN- en VELDGRONDEN,** alles gelegen te Buinen.

Borger, 22 October 1855.

J. HEPPENER, Notaris.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 21—29 Oct. *Ondert.* J. Melenboer met A. Bruggink. — *Geh.* geene. — *Bev.* E. Stern geb. van Zuiden, van d.; H. van der Haar geb. Thalen, van d., J. Dekker geb. de Graaf van d., J. J. Hartman geb. Hartman, van z.; A. J. Klunder geb. Bork, van d.; C. Veld geb. Zwiggelaar, van d.; J. Koopman geb. de Jonge, van z.; R. Gort geb. Steenbergen, van d.; J. Hagen geb. Kalenberg, van z.; R. Meinen geb. Kleine, van z.; A. Schonewille van 2 d. — *Overl.* G. A. van Goor, weduwenaar van G. A. Bieleveld, ruim 80 j.; B. Stoter, echtgenoote van R. Deuten, bijna 28 j.; J. Nieuwenhuis ml., 15 j., overl. te Meppel; J. Winkel m., ruim 7 j., M. Klos, laatstelijk echtgenoote van E. Warners, 77 j. en 11 m.; R. A. Kuiper, laatstelijk echtgenoot van A. J. Dolsma.

SMILDE; 21—28. *Bev.* L. Berends geb. Wolters, van z; W. Veenhof geb. Middelbos, van z.; G. Dreuth geb. Kiers, van d.; M. J. Hazeveld geb. Kalf, van z.; A. Knap geb. Smit, van d.; *Overl.* A. Baas, v. $1\frac{1}{2}$ j.; J. Jager, m. $2\frac{1}{2}$ j.; E. Veenhof, m. 1 dag; A. Jansen, v. 1 j. en 5 m.; G. Veldkamp, v. ruim 35 j.; A. K. Zwiers, m. 77 j.; J. Wossemius, v. 1 jaar en 3 m.

COEVORDEN, 21—28 Oct. *Geh.* C. van Giesen met M. C. E. Blancke. — *Bev.* H. Kieft geb. Alena, van d.; A. Hazelaar geb. Lahuis, van d.; S. G. Supheert, van z.; H. Notting geb. van der Halst, van d.; B. Eggengoor geb. Kremer, van z.; A. M. Savenije geb. van Bosstraeten, van z.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 29 *Oct.*

Tarwe, Jarige	70 N.pd.	*f* 00.00		Boekweit, zand 64	N.pd. *f*	8.20
„ N. Oml.	68 „	„ 00.00		„ „ 66	„ „	8.60
dito.	70 „	„ 15.75		„ veen 64	„ „	7.80
„ „ Old.	68 „	„ 13.55		„ „ 66	„ „	8.20
„ „ „	70 „	„ 14.15		Paardeboonen.. *f*	8.50 à	9.00
Rogge, N. Inl.	66 „	„ 11.30		Groene Erwten. „	10.00 à	12.00
„ „ „	68 „	„ 11.80		Graauwe „ „	10.00 à	12.00
„ „ „	70 „	„ 12.30		Koolzaad ... *f*	13.00 à	17.50
Haver, N. dikke	40 „	„ 4.25		Gort, grove . „	11.75 à	12.75
„ „	42 „	„ 4.45		Gort, parel , „	00.00 à	00.00
„ Voer	36 „	„ 3.90		Olie, raap per vat	56.00 à	—.—
„ „	40 „	„ 4.30		Raapkoeken	à	—.—
„ Zwarte	36 „	„ 3.80		Lijnkoeken	—.— à	—.—
„ „	38 „	„ 4.00		Boter $\frac{1}{4}$ ton....	—.— à	—.—
Garst, N. wint.	54 „	„ 7.35		Boter $\frac{1}{8}$ „	à	—.—
„ „ „	56 „	„ 7.80				
„ „ zomer	56 „	„ 7.50				
„ „ knob.	60 „	„ 7.90				

Oude Tarwe met geringen aanvoer in een doen. Nieuwe slap en tot genoteerde, verlaagde prijzen nog mooijelijk te plaatsen. Rogge door geringen aanvoer 15 ct. hooger afgaande. Boekweit minder begeerd en weder 15 ct. lager afgegeven. — Gerst in een doen. — Haver vond over 't geheel minder kooplust, Dikke en Voerhaver 15 c. en Zwarte 10 ct. lager verkocht. — Best Boonen iets hooger verkocht. — Koolzaad weinig in omgegaan en naar deugd als genoteerd verkocht. — Zomer- en Mosterdzaad weinig in omgegaan. — Gort stil.

STEENWIJK, 29 Oct. Rogge. *f* 11,35 a *f* 11,90. — Boekweit *f* 8,90 a *f* 9,30. — Boter per $\frac{1}{8}$ ton *f* 22.00 a *f* —,—.

ZWOLLE, 26 Oct. Tarwe *f* 17,75 a *f* 17,00. — Rogge *f* 12,50 a *f* 11,75. — Boekweit *f* 9,25 a *f* 8,35. — Aardappelen *f* 3,25, a *f* 2,75 — Boter per $\frac{1}{8}$ ton *f* 23,00 a *f* 22,00; per ℔ *f* 1,10 a *f* 1,00.

OLDEMARKT, 27 Oct. Boter $\frac{1}{4}$ v. *f* 46.00 a —.—.

HEERENVEEN, 27 Oct. Rogge *f* 11.60. Boter p. $\frac{1}{4}$ v. *f* 45.50

NOORDWOLDE, 25 Oct. Rogge f 11.00 a f 11.60 — Boter per N. ℔ *f* 1.00 a *f* 1.10.

AMSTERDAM, 29 Oct. TARWE tot goed vorige prijzen met redelijken handel; 125 ℔ bonte Poolsche f 520; 128, 1.. ℔ dito f 554, 562; 127 ℔ dito f 550 bij partij; 128 ℔ Zweedsche f 540 bij partij. — ROGGE prijshoudend; 120 ℔ Don.. f 355; 122 ℔ Holst. f 355. — GARST onveranderd; 100 ℔ jarige Vriesch Winter f 230. — HAVER zonder handel. BOEKWEIT ruim prijshoudend, 122, 123 ℔ Amersfoortsche .. Nijkerker f 306, 310, 118 ℔ Inlandsche Veen f 280. — Wi.. ERWTEN werden bijna niet aangeboden; voor ordinaire Stettiner werd f 11 geboden, doch op f $11\frac{1}{2}$ gehouden. — KOOLZAAD. Najaar £ 2 lager, Voorjaar £ $\frac{1}{2}$ hooger; Eider.. 90, 88; op 9 v. Olie in Oct. £ 106; Nov. 105; April £ 10.. LIJNZAAD zonder handel. — RAAPOLIE met ongenoeg.. koopers lager afgegeven; op 6 w. f $57\frac{1}{4}$; Vlieg. f 56; 1o. No.. f 55, $\frac{1}{2}$, 55; Dec. f 56, $55\frac{1}{2}$; Mei f $55\frac{3}{4}$. —

227ste **STAATS-LOTERIJ.** 5de Klasse.

16e Lijst. No. 3882 f 25000. 12191 prijs f 1000 en premie f 30000. Nos. 3043 en 7976 ieder f 1000. Nos. 11123 en 175.. ieder 200. Nos. 1535, 2325, 6254, 8653, 9446. 10099, 1024.. 11659. 15454, 16661, 17535. 18819 en 19522 ieder f 100. — 1.. Lijst. No. 8177 f 5000. No. 13841 f 400. Nos. 690, 2042 15812 ieder f 100.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 29 *Oct.* 1855.

			GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	$2\frac{1}{2}$	pct.	$61\frac{13}{16}$
„ „	3	„	$72\frac{3}{4}$
„ „	4	„	$91\frac{1}{8}$
Amort. Synd.	$3\frac{1}{2}$	„	$88\frac{1}{2}$
Handelm.	$4\frac{1}{2}$	„	$123\frac{1}{4}$
O. I. Leening	4	„	$91\frac{1}{16}$
Aand. Holl. Spoorw.			
Aand. Rijn Sp.	$4\frac{1}{2}$	„	
Haarl. Meer	5	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	100
Dito 1828/29	5	„	$99\frac{7}{8}$
Cert. 1831/33	5	„	
Dito 1840	4	„	$73\frac{7}{8}$
Dito Stieglitz	4	„	$73\frac{1}{2}$
Ins. in Assign.	6	„	
Cert. van dito	6	„	$55\frac{3}{4}$

			GEBLEVEN.
Polen. Oblig.	4	pct.	68
Spanje. Oblig.	$1\frac{1}{4}$	„	19
Obligatien	3	„	$37\frac{1}{8}$
Binnenl.	3	„	$31\frac{1}{8}$
Amortisable			$4\frac{1}{16}$
Bewijz. Coup.			$4\frac{1}{8}$
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5	„	
„ „	4	„	
„ Metal.	5	„	$62\frac{1}{4}$
„ „ N.	5	„	$72\frac{1}{4}$
„ „	$2\frac{1}{2}$	„	$31\frac{1}{16}$
Belgie, Cert.	$2\frac{1}{2}$	„	
Rothschild	$2\frac{1}{2}$	„	50
Portug., Oblig.	3	„	$39\frac{1}{4}$
„	4		
Amerika Bank-Act.			$1\frac{7}{16}$

Hemel smeekende, dat dit eerste het geval mogt zijn, overreedde ik eindelijk de bemanning der boot, om van het land af te houden. Er verliep nog een uur voor dat wij iets van het stoomschip bemerkten. De inlanders begonnen te roepen dat de poging vruchteloos was. Met uitgestrekten hals en wijd opgespalkte oogen tuurde ik door de de duisternis. Wij wilden reeds voor dezen nacht ons zoeken staken, toen ik een zwak geruisch vernam.

Vijf minuten later was ik aan boord van het stoomschip en had den wachthebbenden officier alles meêgedeeld. De kapitein werd gewekt, het vuur harder aangestookt en het schip naar de ankerplaats voor de Ambriz gestaurd. Spoedig waren wij daar; maar vonden geen schip meer. De *Lucy Anne* was weg. Er werd een krijgsraad gehouden en ik moest alle bijzonderheden mijner vlugt herhalen en opgeven hoeveel tijd sedert kon verloopen zijn eer zij het anker kon ligten. Daarna werd de ruimte berekend, die zij reeds kon afgelegd hebben en gissingen omtrent haren koers gemaakt, en ten laatste besloten omtrent twintig mijlen zeewaarts te gaan, wijl men meende, dat zij met den landwind niet verder zou kunnen komen. Dit geschiedde.

Het eerste wat ik 's morgens hoorde was: een zeil, ho! Een zeil was even aan den horizon zigtbaar. De wind was stil, zoodat wij in een of twee uren weten moesten hoe de zaken stonden. Niets toonde aan, dat het vreemde schip ons trachtte te ontwijken of te ontvlugten.

Na een uur herkenden wij het als de Lucy Anne. Toen wij meer nabij kwamen, bemerkten wij een gedrang en geloop op het voordek; dit was het eenig bewijs dat men ons gewaar werd. Wij kwamen al nader en nader; plotseling hoorden wij een geluid als de zwakke echo van een gesmoorden kreet over het water weêrgalmen; niemand begreep wat dit was. Op een half kanonschot achter de brik lag het stoomschip bij en zond eene boot uit. In plaats van eene menigte slaven zag men niet het spoor van een enkele. Daar lag de Lucy Anne, met gesloten luiken, gewasschen dek, en juist zoo als de officier der boot haar vroeger gevonden had. Deze wilde juist de brik verlaten, toen eenig gerucht zijne aandacht trok. Men hoorde vloeken en vechten, en een half geboeid man, die uit verscheidene wonden bloedde en wien de kleederen half van het lijf gescheurd waren, sprong uit het voorkasteel. Het was Jack Ayres. „Zie naar het bakboordanker!" riep hij den officier toe, en viel toen uitgeput op het dek neer. Toen hij dit zeide, ging de kapitein bedaard naar beneden, een oogenblik later verkondigde een pistoolschot, dat hij een einde aan zijn leven had gemaakt. De officier en de bemanning der boot ijlden naar voren en zagen over den boeg heen. Zij ontwaarden dat men het bakboordanker had laten vallen; de ketting hing in het water af. De bemanning der brik stond bleek van schrik bij elkander. „Groote God!" riep de officier, toen een voorgevoel van de waarheid bij hem opkwam.

Eindelijk gaf hij bevel den ketting op te winden, aller oogen vestigden zich op de schakels, die een voor een uit de blaauwe zee opkwamen.

Wat is die zwarte massa, welke in de diepte begint te verschijnen? De ontsteltenis maakte een ieder sprakeloos, toen met de opgewonden ketting de lijken der slaven zigtbaar werden, welke daaraan waren vastgebonden. Men had ze door het vallend anker in de diepte laten mee slepen, en aldus belet, dat de naar boven drijvende lijken de afschuwelijke daad verraden konden (1). De lijken der ongelukkige negers maakte men van de ketting los en liet ze in de diepte zinken. De bemanning, die door een aantal Portugezen vermeerderd was, waarvan eenigen aandeel in de lading hadden, onderging de bij de wet bepaalde straf, welke Jack Ayres werd kwijt gescholden. En mij werd de vrije overtogt naar Engeland aangeboden, waarvan ik dankbaar gebruik maakte.

(1) Dit is geen verdichtsel; dergelijke gevallen zijn meer voorgekomen. In 1831 wierp de door de Fair Rosamond en Black Joke gejaagde slavenhaler the Rapids 250 slaven, aan elkander gebonden, over boord.

ALLERLEI.

Op de kermis te te Croix-rouge heeft een voorval plaats gegrepen, dat ligt ernstige gevolgen had kunnen hebben. Een groote leeuw brak uit een beestenspel los en wandelde bedaard en met waardigheid de kermis rond, zonder iemand uit de menigte, die vol schrik terug week, leed te doen; doch eensklaps ziet de leeuw een ezel, die aan een huis vast gebonden was, werpt zich op het arme dier en verscheurt het dadelijk, waarna hij zich gemakkelijk op de straat nedervleide, en zich zonder tegenweer door zijne bewakers liet medevoeren.

GEDRUKT BIJ **GRATAMA** TE ASSEN.